

[Thisted Knudsen.]

konservative forslag, og vil gerne understrege overfor finansministeren, at under kommissionens forhandlinger med tjenestemandsorganisationerne må man erkende, at sådan er i hvert tilfælde stillingen hos os.

Når mit parti alligevel ikke kan stemme for det konservative ændringsforslag, skyldes dette tre ting. For det første har tjenestemandenes organisationer forhandlet med finansministeren. Man'er blevet enig, og det er derfor efter vor opfattelse uheldigt på nærværende tidspunkt at rejse nye problemer om denne sag. For det andet kræver dette ændringsforslag en merudgift for statskassen, der skønsmæssigt må anlås til at andrage ca. 1 500 mill. kr. (*Afbrydelse*). Nej, 15 mill. kr. Selvom vi efterhånden har lært at regne med meget store tal — det har jeg også lært, det viste fortalet —, må vi dog se sådan på det, at 15 mill. kr. ikke er nogen klatskilling, og det er ikke ligeegyldigt, om staten skal afholde denne udgift. Vi kan derfor ikke se rettere end, at baggrunden for at rejse dette problem er så dårlig som den overhovedet kan være, og vi har noget vanskeligt ved at frigøre os fra den tanke, at det ærede medlem hr. Karl Olsen har propagandaindstillet partiets kanoner og nu fyrer løs uden at tage de nødvendige saglige hensyn. Det har ikke undret os spor, at retsforbundet har tilsluttet sig dette ændringsforslag, selvom der er det nye i det, at man nu i virkeligheden stemmer for en bevilling; det er vi jo ikke vant til, at partiet gør i det høje ting.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale af stemme imod de stillede ændringsforslag.

Svend Jørgensen: Det af de ærede medlemmer hr. Karl Olsen, hr. Evald Christensen og fru Erna Sørensen stillede ændringsforslag om at erstatte det midlertidige løntillæg, svarende til 2½ portioner reguleringstillæg, med et tillæg på 10 pct. af den pågældendes grundløn, alderstillæg og almindelige pensionsgivende tillæg, indebærer forskellige konsekvenser, som man ikke kan lade ude af betragtning, når man skal tage stilling til dette spørgsmål. Det er i udvalget oplyst, at ændringen ville medføre en merudgift på 15 mill. kr. I en tid, da alle er enige om, at statens udgifter må sættes væsentligt ned, er dette forhold jo alene nok til, at man må have store betænkeligheder overfor ændringsforslaget. I parentes bemærket er det mere end underligt, at Danmarks retsforbunds repræsentant nu går ind for dette ændringsforslag og vel søger at anvise, hvor man kan tage disse penge

eller i hvert fald nogle af dem, men ikke derved opnår nogen som helst besparelse, noget, som partiet ellers ønsker at gå ind for.

Til den før nævnte betænkelighed ved ændringsforslaget kommer også, at det vil betyde en meget væsentlig ændring i hele vor lønpolitik. Det er aldeles sikkert, at gennemførelse af dette ændringsforslag, vil det øjeblikkelig blive efterfulgt af krav om revision af hele lønloven, og dertil mener vi fra det radikale venstres side, at tiden i hvert fald ikke er inde nu. Endelig er det jo indlysende, at ændringsforslaget vil betyde en væsentlig forøgelse af lønforskellen mellem de lavest og de højest lønnede. Nogle enkelte eksempler vil vise det med stor tydelighed.

En kontorist ville efter ændringsforslaget få 336 kr. mod 300 efter det foreliggende lovforslag, en overportør ville få 381 kr. mod 300 kr., medens en departementschef ville få 1524 kr. mod 450 kr. efter lovforslaget (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: 480 kr.). Det vil altså sige, at departementschefen vil få en forhøjelse af det midlertidige tillæg på 240 pct., medens kontoristen skal nøjes med 12 pct. og overportøren med 27 pct. Det kan ikke være den vej, vi skal gå ved en eventuel lønrevision. Langt det største tal af vor tjenestemandsstand vil vel derfor foretrække, at man ved kommende lønforhandlinger drøfter hele dette forhold meget indgående, fremfor at rigsdagen nu ved en vedtagelse af et uovervejede ændringsforslag indleder en helt ny lønpolitik.

På eet område skal det dog indrømmes, at ændringsforslaget imødekommer et almindeligt ønske fra tjenestemandene, nemlig derved, at det unægtelig ville ligestille pensionisterne med de øvrige tjenestemænd. Pensionisterne har hidtil kun fået 50 pct. af det midlertidige tillæg, men denne procentsats bliver nu efter lovforslaget forhøjet til 70 pct. Jeg undlader ikke i denne forbindelse at henstille til finansministeren ved kommende lønforhandlinger at tage skridtet fuldtud og ligestille pensionister og tjenestemænd på dette område. Det ville være en retfærdighedshandling, og en retfærdighedshandling, som kan opnås for et forholdsvis beskedent beløb. Må jeg i denne forbindelse overfor den højtærede minister nævne, at jeg betragter det naturligt som en selvfølge, at pensionisterne får de 20 pct.s forhøjelse udbetalt med tilbagevirkende kraft, altså fra 1. oktober. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det står jo i lovforslaget!).

Mit parti kan stemme for selve lovforsla-